

Publicerad 2011-10-06 11:33 av lodjuret/seglare

Jag har tagit av mig strumporna nu, eftersom även jag har en känslig näsa. Jag har gått in i ett förberedande läge för att leta upp ett par andra strumpor att sätta på mig som en ringa ersättning för de strumpor jag nu tvingats förpassa till tvätten.

Läxan, en novell om språk, del tre

Varpå några uniformerade typer man visserligen sett närma sig men inte satt i samband med ens egen närvaro på flygplatsen, plötsligt fattar tag i ens arm och börjar, vänligt men bestämt, lotsa en mot en dörr en bit bort. Ens sällskap vinkar åt en med en sorts åtbörd om att det inte kan hjälpas men att det säkert skall gå bra till slut, samtidigt som en ryckning på axlarna avslutar den tysta kommunikationen. Jag visas in i ett rum med två stolar och ett bord samt lämnas åt mig själv för en stund medan de försöker sig på att hitta en tolk, vilket inte bör vara alltför svårt. Hela mitt sällskap från Stockholm talar ju engelska, det är bara det att jag inte har lust att prata det just på den här resan eftersom den är ett språkligt experiment. Till slut hittar man en engelsman som kan litet norska och som uppmanar mig att 'samarbeta' genom att prata engelska, vilket jag förstår besvarar på svenska med att berätta för honom varför det engelska ölet inte är att rekommendera av hälsoskäl. Experimentet avslutas tillfälligt med att jag skickas till mitt hotell för att återansluta mig till mitt sällskap där folk från resebyrån uppmanas att 'tala förstånd med mig'. När de talar förstånd med mig gör de detta på bred skånska och jag svarar beredvilligt på bred Stockholmsdialekt. Jag förklarar i och för sig inte att resan är ett språkinriktat experiment men att jag åtminstone inte jobbar med import och export.

Här gör novellen Läxan ett uppehåll, jag tar höstlov här.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten